

den meget mindre hædelig, at man havde kunnet frigive en Indtægt af 150 L. Sterl., som svarer til 1400 a 1500 Rbd. her. Ja, vel letter det Skatten betydeligt; men det er et stort Spørgsmaal, om den Lettelse i England har synderligt Mere at sige end den Lettelse, som vil flyde af den Fritagelse af 200 Rbd., som her er foreslaaet, paa den Maade, som disse 200 Rbd. er givet Fortolkning i Anviisningens § 4. Naar man vil see hen til England, saa bør man ikke glemme, hvorledes hele Livet der er ganske anderledes dyrt end noget andet Sted, og navnlig end her i Danmark, og det er meget vanskeligt at sige, hvorvidt en Indtægt af 200 Rbd. her i hele sin Virkning er forskjellig fra en Indtægt paa 150 L. Sterl. Jeg maa gjentagende fremhæve, at Anviisningens § 4, som er af den største Vigtighed ved hele denne Sag, fordi den egentlig giver en praktisk Fortolkning af disse 200 Rbd., bevirker, at der bliver en ganske overordentlig Mængde frie; det er navnlig bestemt, at paa Landet skal enhver Huusmand, som ikke eier 1 Ede Hærtorn, enhver Dagleier og Haandværksvende o. s. v. præsumeres at have en mindre Indtægt end 200 Rbd., naar det Modsatte ikke foreligger, og dette vil have den Indflydelse, at der paa Landet kun regnes at blive omtrent 80,000 Skattepligtige, eller omtrent 80 paa hvert Sogn.

Udsærling: Siden jeg sidst havde Ordet i denne Sag, er der faldet saa bestemte og saa vægtige Modsigelser mod hvad jeg udtalte, at jeg troer, jeg vil faae rigeligt Stof at behandle, men, idet jeg tager Ordet, vil jeg ogsaa bemærke, at, om jeg skulde sige Noget, som skulde have et noget spøgende Tilfald, saa er det ikke Spøg; man skal i Alt, hvad jeg siger i denne Sag, selv i det Spøgende, finde en dyb Alvor, idetmindste skal jeg gjøre mig Umage derfor.

Den ærede Minister sluttede sit Foredrag med at sige, eller idetmindste var det mod Slutningen af hans Foredrag, han sagde det, at de Principer, jeg havde gjort gjældende, vare, om jeg forstod ham ret, saa yderligt paa Socialismens Grændser, at de vare nær ved at være Communisme; ja vel, det var Socialisme og Communisme, saameget som det er nødvendigt for at leve i den europæiske Luft; jeg viger

ikke et Skridt tilbage for dette Stræffebillede, og jeg lader det ikke gjælde at kaste et saadant Ord herind for at give en Sag en vigtig Betydning, som den i sig selv ikke har. Disse Ord, Socialisme og Communisme, de ere opslidte, der er i dem Galtskab og Sandhed, som i alle mulige Ting i Verden, men der er ikke større Galtskab og ikke større Sandhed i dem end i enhver Paaastand af lignende Art, nemlig om, hvorledes der skal besfattes, Principet, ført til dets yderste Conseqvents, og jeg siger, at den, som paaastaer, at 2 pCt. er det, der skal tages af al Indtægt, ligesaagodt af den højeste som af den laveste, og gennemfører et System af den Art til den yderste Conseqvents, han er ligesaanær ved det Absurde som den, der prøver paa at opstille en Progression, hvorved han tilsidst kommer til at tage Alt af den største Indtægt; thi derved gaar han i Modsatning til sig selv, da hans Udgangspunkt jo var, ikke at udelukke, men at beskytte. Jeg forstaar meget let, at man ikke her tænker paa at hugge noget Træ om ved Roden for at plukke Frugterne; det forekommer dog mig, som om vi meget lempeligt have plukket Frugten, men jeg søger Frugt, og, naar det ærede Medlem, ligesom Ministeren, bebrejder mig, at jeg vil, man i Beskæftningen skal tage, hvor der er Noget at tage, saa følger jeg kun deres egen Regel, naar de ikke tage under 200 Rbd. Hvorfor ere de blevne staaende ved 200 Rbd? Fordi de have antaget, og det dog ogsaa kun efter et Billighedsblik, at bagved disse 200 Rbd. var der ikke Noget at tage af, og jeg vil spørge, om der er mere virkelig indre Fornuft og mindre Tilfældighed og Skjøn i at sige: den, der har 204 Rbd., skal skatte 4 Rbd., men den, der har 199 Rbd., ikke een, end der er i at sige: den, der har 204 Rbd., skal skatte de fire, men saa skal ogsaa den, der har 2000 Rbd., skatte omtrent i et Forhold som 3 pCt. istedetfor 2 pCt. Jeg gæder vide, om der er nogen større Vilkaarlighed i det ene end i det andet. (David Jo! Flere Stemmer Nei!) Der er vistnok et Jo, men det siger heller ikke mere end det korte Ord. Jeg vil spørge, for dog at gaar videre, for at høre, om jeg ogsaa der skal faae et Ja, om der i at sige: vi begynde Skatten fra den allermindste